

den præstelige Sag og Frihedens Sag saavel som den Enkeltes Ret ligeoverfor det Nedsbegreb, som Tidens Udvikling fører med sig. Jeg kan heller ikke være enig med den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 1ste Valgkreds (Faber), som meente, at Loven om Sognebaandets Løsning er aldeles tilstræffelig. Han udtalte fremdeles, at den fremmede Præst kunde lede feile Anstuelser ind i en Menighed, men som Modsætning dertil kunde man ligesaa godt sige, at den fremmede Præst maaskee kunde lede sundere og mere christelige Anstuelser ind i en Menighed, end dens nærværende Præst gjorde, og det forekommer mig derfor, at der ligesaa godt i præstelig Henseende kunde tænkes en Binding ved at give en fremmed Præst Tilladelse til at prædike i Kirken, som at der der ved skulde affstedkommes Skade. Han udtalte fremdeles, at det vilde være det Retteste, at Altergangen blev holdt i Forening med den fremmede Præsts Menighed af dem, som havde valgt den fremmede Præst til Sjælesorger; det forekommer mig dog ikke, at dette vilde være saa særdeles nødvendigt; thi man forlader jo ikke sin egen Præst af Trang til at slutte sig til en fremmed Præst, men fordi man føler Trang til netop at vælge denne Præst til sin Sjælesorger, og derfor synes det mig ikke videre nødvendigt at slutte sig til hans Menighed, fordi man ønsker sig Naderen meddeelt af ham. Naar en anden æret Taler (Kroggh) meente, at det skulde beroe paa Biskoppens Tilladelse, hvorvidt Kirken maatte aabnes for den fremmede Præst eller ikke, da synes mig, at deri ligger en temmelig stor Hindring for det Billige i, at denne Sag, som af mig ansøgt, burde være fri. Jeg skal indskrænke mig hertil.

P. C. Olsen: Jeg anseer det ikke videre fornødent at indbegaae de ærede Rigsdagsmænd for Odense Amts 1ste Valgkreds (Faber) og Maribo Amts 2den Valgkreds (Kroggh). Den første Halvdeel af det Foredrag, som blev holdt af den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 1ste Valgkreds (Faber), gik aldeles udenom det, der tilsigtes ved det foreliggende Lovforslag; idet han nemlig udviklede for os, at der var forskjellige religiøse Retninger, og at enhver af disse maatte efter

Sagens Natur ansee sig for eneberettiget, og at det desaaarsag vilde være farligt at oplade Kirken for en fremmed Præst, da han kunde stille sig op og udvikle, at hans religiøse Anstuelser var den allerbedste og eneberettigede; men det foreliggende Lovforslag gaaer aldeles ikke ud paa at give Præsten en saadan Tilladelse. Det gaaer kun ud paa at give den fremmede Præst, som enkelte af Sognets Beboere have sluttet sig til, Ret til at benytte Kirken ved de kirkelige Handlingers Forvaltning. Den sidste Halvdeel af den ærede Rigsdagsmands Foredrag gik ud paa, at Altergangen var en af de Handlinger, som han ikke kunde give sit Minde til bleve indbefattede under Lovforslaget; af den Grund, at denne Handling maatte foretages i Forening med de øvrige Menigheds-Medlemmer. Det forekommer nu mig, at naar de Paagjældende foretrække at holde deres Altergang alene, fordi de ikke kunne komme til at holde den i Forening med Menigheden, idet der kan være uovervindelige Hindringer i Veien for dem, saa er det en Sag, man ganske trygt kan overlade dem. Den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 2den Valgkreds (Kroggh) sagde selv, at en heel Deel af hans Indvendinger i det Væsentlige gjaldt et Tankeexperiment, og jeg skal altsaa ikke videre indlade mig derpaa. Det forekommer mig rigtignok forunderligt, at Huskommelsen kan være saa svag, at man, naar denne Sag kommer frem, altid taler, som om Loven af 4de April 1855, om Sognebaandets Løsning, var gaaet ud fra aldeles modsatte Forudsætninger af dem, denne Lov tilsigter. Den ærede Rigsdagsmand nævnte een Ting, som jeg dog skal bringe i Erindring, fordi den ved denne Sags forrige Behandling ogsaa blev ansøgt af den høitærede Minister, og det var: Hvem skal, hvis en saadan Tilladelse som den, det foreliggende Lovforslag tilsigter, bliver givet, gjøre Kirken reen? Jeg kan ikke fatte, hvorledes man kan komme med en saadan Indvending, naar man skarpt vil fatte i Die, hvad her er Tale om. Her er ikke Tale om at lukke Kirken op for en stor Masse Mennesker, som frit skulle kunne strømme ind, men kun om at give de ganske enkelte bofædende Folk i et Sogn, som have valgt sig en anden Sjælesorger og